

[Jens Thomsen.]

Aarevis arbejdet paa en Rationalisering af Mælkehandelen, og det er mig ubegribeligt, at den ikke er gennemført for lang Tid siden. Vi kan lære at løse dette Spørgsmaal af vore Naboer baade mod Syd og mod Nord. Dèr er Spørgsmaalet løst saa tilfredsstillende, at Forbrugerne kun betaler 50 pCt. mere, end Producenten faar, medens de her i Danmark betaler ca. 200 pCt. mere, end Producenterne faar for Mælken; sagt med andre Ord: i vore Nabolande faar Producenterne $\frac{2}{3}$ af den Pris, Forbrugerne betaler, men i Danmark maa de nøjes med $\frac{1}{3}$, naar man regner med Prisen her i København. I dette overmaade vigtige Spørgsmaal har Forbrugere og Producenter fælles Interesser, og man skulde tro, at ogsaa Samfundet har fælles Interesser med de to Parter. Derfor var det mere nødvendigt for Landbrugsministeren at øve en Indsats dèr i Stedet for at bebyrde Landbruget med Særafgifter til sociale Formaaler, som han gør det her med Smørret paa samme Maade, som han i sin Tid gjorde med Kødets.

Gennem nogle Aar maatte Landbruget finde sig i disse Særbyrder paa Kødloven mod min og mit Partis alvorlige Protest, men da endelig Venstre og de Konservative indtog samme Stilling som vi, blev Udgiften overført til Socialudgifterne, og jeg vil haabe, at Venstre og det konservative Parti ogsaa vil støtte vort Krav om, at Udgifterne til billigt Smør overføres til Socialudgifterne i Stedet for at paalægges Landbruget som en Særbeskatning. Det vil være meget beklageligt, om der skal hængaa lang Tid, før de to Partier vil tage Hensyn til vore rimelige Krav paa samme Maade, som Tilfældet var med Kødloven. Det er ganske urimeligt at paalægge Landbruget mere Særbeskatning. Man skulde gaa den modsatte Vej. Det er ogsaa et stærkt Krav og et rimeligt Krav, naar Landbruget forlanger den urimelige Særbeskatning afskaffet, der findes i Forvejen, og det vil være meget upassende at forøge den i Modstrid med Landbrugets rimelige Krav. For Tiden har Venstre og Konservative saa stor en Indflydelse, at de kan forhindre Særbeskatningen af Smørproduktionen, og jeg vil paa det kraftigste anbefale at benytte denne Indflydelse. Vil de to Partier intet Hensyn tage til min Anmodning, vil jeg anbefale dem at tale med den Del af deres Vælgere, der har virkelig Føling med Landbrugets daglige Arbejdsvilkaar. Der er ingen Tvivl om, at den Særbeskatning af Smørproduktionen, som Landbrugsministeren her søger indført, vil blive af-

skaffet, men det kan ikke gøres for hurtigt.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder med Ministerens forkerte Handlinger mod Landbruget, men jeg vil omtale et Par, som det endnu kan naas at rette.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at gøre en indtrængende Henstilling til Landbrugsministeren om at rette nogle af de Fejl, der er begaaet ved Udbetaling af Statens Tilskud til Dyr, der er døde som Følge af Mund- og Klovesyge, saa at de enkelte Landmænd faar samme Behandling gennem Erstatningerne eller eventuelt gennem Afvisningerne af deres Ansøgninger.

Jeg har talt med Ministeren om en navngiven Husmand, som man havde nægtet Erstatning, til Trods for at han var stillet som de fleste af dem, der havde faaet Erstatning. Han fik en Ko slaet ned, fordi den var ødelagt af Mund- og Klovesyge. Naar der indsendes Ansøgning om Erstatning, skal Ansøgningen være ledsaget af en Dyr lægeattest, og paa Formularen spørges der, om Dyret er slaet ned i Henhold til Dyreværnsloven. Paa denne Husmands Ansøgningsskema havde Dyr lægen skrevet Nej til dette Spørgsmaal; men han hævdede samtidig, at efter en streng Fortolkning vilde næsten ingen kunne opnaa at faa Erstatning, idet det kun er Politiet eller Dyr lægen, der kan beordre et Dyr slaet ned i Henhold til Dyreværnsloven i de Tilfælde, hvor det er Dyrplageri at undlade det, og det vil kun være ganske faa Tilfælde, hævdede den paagældende Dyr læge. Han anlagde derfor den strenge Fortolkning, da han skrev paa Ansøgningsskemaet. Men efter at Dyr lægens Kunder havde indsendt deres Ansøgninger til Ministeriet, havde han en Samtale med Veterinærdirektoratets Indregistreringskontor om Sagen, og her fik han den Oplysning, at Direktoratet anlagde den Fortolkning, at Dyr lægen kunde skrive Ja, hvis han havde tilraadet Ejeren at lade Dyret slagte, fordi det var ødelagt af Mund- og Klovesyge. Da Dyr lægen havde faaet denne Oplysning, udbad han sig de indsendte Attester tilbagesendt, saa at han kunde rette sine Svar i Overensstemmelse med denne Fortolkning, men dette blev afslaet. Senere fik en af Dyr lægens Kunder, der er Medlem af Landbrugsraadet, dog gennem personlig Forbindelse sin Attest tilbageleveret, og en ny Attest blev indsendt, ændret i Henhold til Direktoratets Fortolkning. Den vedkommende Mand fik kun sin Ret, der kan ingen Kritik rejses imod det, men Husmanden bør ogsaa have sin Ret, han skal ikke